

Tore Sveram, Slettebakken kirke, 1964-70

Av Espen Stange

Tore Sverams himmelstrebende kirke ble til etter en lokal konkurranse (BAF) i 1963. Bergen kommune var heller sterkt kritisk til Sverams tanker om nye former for dette kirkebygget, men den lokale menigheten ga imidlertid sin støtte til arkitekten og hans radikale forslag. Kirken er en typisk "arbeidskirke" fra tiden, der særlig aktiviteter for menighetens barn og unge fikk en sentral plass.

Både i form og konstruksjon hentet Sveram inn nye impulser fra den internasjonale arkitekturscenen. Det lette skall-taket (tykkelse 11 cm!) var en krevende byggeoppgave, men betongteknologien var kjent både fra Le Corbusiers arbeider i Frankrike og fra Pier Luigi Nervi. Både i form og konstruksjon skulle Sveram også komme til å hente mye fra den japanske arkitekten Kenzo Tange og hans *St. Marys Cathedral* i Tokyo (1964). Taket, som er utformet som en hyperbolsk parallelloide, hviler på en grunnkonstruksjon som er en kombinasjon av massivvegg og

stolpe/bjelke-systemer. I kirken finner vi mange av de karakteristiske kombinasjonene mellom byggematerialer fra tiden, råbetong, treverk og metaller, samt vindusfelt hvor ull-tekstiler med kraftige farger som mørk blå og lilla danner effektfulle kontraster og sammen skaper virkningsfulle, rustikke komposisjoner. Møtet mellom kurvede og rettlinjede former danner også spennende møter både i eksteriør og interiør. I det mørke, triangelformete kirkerommet er veien fra inngangsdøren til alteret overraskende kort, og rommet domineres av en kraftig støttesøyle for taket. Interiøret har ved flere anledninger blitt forsøkt endret de siste årene. At det fremdeles er bevart stort sett inntakt, kan tilskrives rask og bestemt reaksjon fra førsteamanuensis Siri Skjold Lexau.

Espen Stange